

รายงานการวิจัย

รูปแบบวิถีชีวิตภูมิปัญญาท้องถิ่นของผู้สูงอายุเพื่อการถ่ายทอดสุขภาวะสำหรับชุมชน

จังหวัดเพชรบูรณ์

**The Local Wisdom in life Model of Old Age for Transferring The Health for
Community in Phetchabun Province**

ปวีตรา โคบำรุง

สาขาวิชาการจัดการ คณะวิทยาการจัดการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ประจำปีงบประมาณ 2559

(၈)

ชื่องานวิจัย รูปแบบวิถีชีวิตภูมิปัญญาท้องถิ่นของผู้สูงอายุเพื่อการถ่ายทอดสภาวะสำหรับ
ชุมชนในจังหวัดเพชรบูรณ์

ผู้วิจัย ปวีตรา โคบำรุง

สาขาวิชา การจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ 2559

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบริบทผู้สูงอายุจังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อศึกษาลักษณะของ
วิถีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ผู้สูงอายุใช้ในการดำเนินชีวิต และเพื่อแนวทางการพัฒนาสุขภาวะโดย
ทำการศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ลงพื้นที่สำรวจ สัมภาษณ์ผู้สูงอายุ และหน่วยงาน
ภาครัฐที่เกี่ยวข้อง

ผลการวิจัยพบว่า 1) ด้านที่อยู่อาศัย โดยภาพรวมผู้สูงอายุให้ความสำคัญกับการอยู่ร่วมกันเป็นครอบครัวใหญ่มีการเรียนรู้ลักษณะพฤติกรรมการดำรงชีวิตที่ไปในรูปแบบเดียวกัน ถ่ายทอดไปทางเครือญาติ 2) ด้านโภชนาการ โดยภาพรวมผู้สูงอายุให้ความสำคัญเกี่ยวกับการรับประทานอาหารที่มีวัตถุดิบมาจากท้องถิ่นที่ทำการเพาะปลูกเอง 3) ด้านเครื่องนุ่งห่ม โดยภาพรวมผู้สูงอายุจะให้ความสำคัญเกี่ยวกับการแต่งตัวให้เหมาะสมกับสถานการณ์ 4) ด้านการรักษาโรคผู้สูงอายุให้ความสำคัญกับการนำสมุนไพรท้องถิ่นที่สามารถหาได้ง่ายตามดินที่อยู่อาศัยมาใช้ในการรักษาโรคพื้นฐาน โดยแนวทางการพัฒนาสุขภาวะเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนในท้องถิ่น และส่งเสริมสุขภาวะชุมชนให้มีความแข็งแรง อันจะนำไปสู่การมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ภูมิปัญญาเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย ภูมิปัญญาเกี่ยวกับโภชนาการ ภูมิปัญญาเกี่ยวกับเครื่องนุ่งห่ม และ ภูมิปัญญาเกี่ยวกับรักษาโรค จนเกิดภาวะสมดุล มีความสุขในชีวิตการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาถ่ายทอดเพื่อเพิ่มสุขภาวะให้กับคนในชุมชนจะให้ความสำคัญกับการสร้างสุขภาวะผู้สูงอายุเป็นหลัก

คำสำคัญ : ผู้สูงอายุ,สุขภาพ,ภูมิปัญญาท้องถิ่น

Research: The Local Wisdom in life Model of Old Age for Transferring The Health for Community in Phetchabun Province

Researcher: Miss. Pawitra Kobamrung

Faculty: Business administration Faculty

Institute: Rajabhat Phetchabun Uiversity 2559

Abstract

The purposes of this research were to learning context of Old age in phetchabun. Local knowledge that Old age were to life and guideline for healthy development by learning from paper and research that concern. Survey, interview old age and government agencies that concern.

The results were as follows:1)Good relationship with family. 2)Nutrition Old age clean food resource 3)Clothes Old age dressed up appropriate with situation.4) Medicine Old age bring herbs that live in local area for basic cure. Guideline for healthy development for strength to local and promote local healthy have strength. Bring about to good quality of life 4 part include residence Nutrition Clothes Medicine

Keywords : Old age, healthy, knowledge

(ก)

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยครั้งนี้สำเร็จล่วงไปได้เป็นอย่างดีนั้น ผู้วิจัยใคร่ขอขอบพระคุณผู้ให้การสัมภาษณ์ที่ช่วยเหลือให้ข้อมูลเป็นอย่างดีและขอขอบพระคุณพิทักษ์ หมื่นสาย ประธานชมรมผู้สูงอายุเทศบาลเพชรบูรณ์ นายสุพิน นุชรอด ประธานชมรมผู้สูงอายุนอกประจำการ อ.เมือง จ.เพชรบูรณ์ เจ้าหน้าที่ศูนย์พัฒนาและฟื้นฟูคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ องค์การบริหารส่วนตำบลคงมูลเหล็กและนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคงมูลเหล็กที่สละเวลาให้คำแนะนำ คำปรึกษา รวมถึงข้อเสนอแนะต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ เพื่อการดำเนินการวิจัยให้สำเร็จล่วงและก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่นของผู้สูงอายุ

ท้ายนี้ผู้วิจัยขอบพระคุณ สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ที่ได้ให้ทุนอุดหนุนการวิจัยครั้งนี้มา ณ ที่นี้ด้วย

ปวิตรา โคบำรุง

15 มีนาคม 2560

บทที่ 1 บทนำ

1.1. ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมไทย

การพัฒนาที่ผ่านมา ประเทศไทยเร่งพัฒนาประเทศจนเศรษฐกิจเติบโตในอัตราสูง โดยการพึ่งพิงปัจจัยการผลิตทั้งทรัพยากรธรรมชาติและแรงงานที่มีราคาถูกและใช้ทรัพยากรอย่างสิ้นเปลือง จนทรัพยากรหลายอย่างหมดสิ้นไป และไม่สามารถฟื้นฟูขึ้นมาใหม่ได้ ดังนั้นภายใต้ กระแสการพัฒนาที่ต้องการความมั่นคงอย่างยั่งยืนในอนาคต จำเป็นอย่างยิ่งเศรษฐกิจไทยต้องถูก ปรับโครงสร้างไปสู่ระบบเศรษฐกิจที่เน้นการเพิ่มประสิทธิภาพและสร้างนวัตกรรม ซึ่งใช้แนวคิด เศรษฐกิจสร้างสรรค์ที่มีพื้นฐานสำคัญอยู่ที่การใช้ องค์ความรู้ การศึกษา การสร้างสรรค์งาน และการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพที่เชื่อมโยงกับเทคโนโลยี นวัตกรรมสมัยใหม่บนรากฐานทางวัฒนธรรม และ ภูมิปัญญาท้องถิ่น (ศักดิ์ชัย เกียรติจินา, 2553) ซึ่งเมื่อพิจารณาความหมายของภูมิปัญญา ท้องถิ่นที่เอกวิทย์ ณ ถลาง (2540) ได้อธิบายไว้คือ ความรู้ ความคิด ความเชื่อ และความสามารถที่คนในท้องถิ่นได้จากการสังเกตที่สั่งสมไว้อันเป็นผลของการใช้สติปัญญา ในการปรับตัวและ ดำรงชีพกับสภาวะต่างๆ ในระบบนิเวศหรือสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมทาง สังคมวัฒนธรรมที่มีการพัฒนาสืบสานกันมาในพื้นที่ที่ชุมชนนั้นตั้งถิ่นฐานอยู่ ดังนั้นภูมิปัญญา ท้องถิ่นจึงเป็นฐานที่สำคัญของเศรษฐกิจสร้างสรรค์ เนื่องจากส่วนประกอบของเศรษฐกิจนี้คือ การ สืบทอดทางวัฒนธรรม ศิลปะ สื่อ และงานสร้างสรรค์ ต่างสืบเนื่องมาจากภูมิปัญญาท้องถิ่นซึ่ง หมายถึง ความสามารถในการใช้ความรู้ เพื่อพัฒนาและดำรงชีวิตของคนในท้องถิ่น มีการถ่ายทอด ความรู้ไปใช้ในการพัฒนาท้องถิ่นจนเกิดเป็น ความรู้ใหม่ที่มีการใช้และพัฒนาเป็น นวัตกรรมไม่จบสิ้น (เทิดชาย ช่วยบำรุง, 2554) อาหาร ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่มและยารักษาโรค

ประเทศไทยมีความพร้อมในการขับเคลื่อนประเทศให้เข้าสู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์ระดับหนึ่ง เนื่องจากไทยมีทรัพยากรมนุษย์ที่มีความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะทางศิลปะที่สืบทอดต่อกันมาผ่าน วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เป็นเอกลักษณ์ ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาตาม แผนพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 ที่กล่าวว่า “ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็ง ของชุมชนและสังคมให้เป็นรากฐาน ที่มั่นคงของประเทศ ที่เน้นการสนับสนุนการนำภูมิปัญญาและ วัฒนธรรมท้องถิ่นมาใช้ในการสร้างสรรค์ คุณค่าของสินค้าและบริการ” ภูมิปัญญาท้องถิ่นของไทยได้สูญหายไปมากมาย และ ไม่ได้นำมาใช้ให้เกิด ประโยชน์ ดังนั้นในหลายทศวรรษที่ผ่านมา โครงการพัฒนาท้องถิ่นของประเทศไทยที่ไม่ประสบความสำเร็จ เนื่องจากการละเลย วัฒนธรรมองค์ความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นทั้งที่ตั้งใจและไม่ตั้งใจ ถ้าสังคมไทย ตกอยู่ในสถานการณ์ที่คนส่วนใหญ่ไม่สนใจและเห็นความสำคัญของ ภูมิปัญญาท้องถิ่น จะทำให้สังคมไทย

ไม่สามารถดำรงเอกลักษณ์มีผลให้ขาดความภูมิใจในรากเหง้า ของตนเอง และขาดโอกาสจะได้รับผลประโยชน์ในการสร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้าและบริการ ซึ่ง ต้องอาศัยทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น อย่างไรก็ตามยังมีบุคคลบางกลุ่ม เช่น ผู้นำชุมชน และปราชญ์ชาวบ้านบางพื้นที่ไม่ทำตามแนวทางการพัฒนาสมัยใหม่ แต่ได้ใช้แนวทางความรู้ ภูมิ ปัญญา และวิถีชีวิตแบบดั้งเดิมที่ผสมผสานเทคโนโลยีใหม่บางอย่างที่เห็นว่าดีและเหมาะสม โดยอยู่ บนฐานของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การเกิดสัมฤทธิ์ผลดังกล่าวต้องมีแนวทางการบริหารจัดการเกี่ยวกับการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยมีขั้นตอนต่าง ๆ คือ การรวบรวมและจัดหมวดหมู่ วิเคราะห์แล้วคัดเลือก ภูมิปัญญาเพื่อดำเนินการในแนวทางที่เหมาะสม เช่น อนุรักษ์ ประยุกต์ หรือพัฒนาต่อยอด เป็น เทคโนโลยีที่ใช้ได้กว้างขึ้น และมีการทดสอบการใช้ซึ่งต้องอาศัยการศึกษาค้นคว้าวิจัย เพื่อให้ได้ องค์ความรู้ แล้วจึงนำไปเผยแพร่ให้เกิดการถ่ายทอดภูมิปัญญา โดยการจัดทำหลักสูตรที่มีเนื้อหาภูมิ ปัญญาท้องถิ่น สำหรับการศึกษาทุกระดับทั้งในและนอกระบบ พร้อมทั้งมีระบบข้อมูลสารสนเทศ ภูมิปัญญาท้องถิ่น การดำเนินงานดังกล่าวต้องได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาล และมีการร่วมมือกัน ระหว่างหน่วยงานของรัฐและเอกชน และที่สำคัญรัฐต้องจัดระบบการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

ภูมิปัญญา เป็นความคิดทางสังคมที่สำคัญอย่างหนึ่ง ซึ่งสังคมขนาดใหญ่พอควรและดำรงอยู่ได้ยาวนานย่อมต้องมีด้วยกันทุกสังคม สังคมไทยเป็นสังคมเก่าแก่สังคมหนึ่ง จึงปรากฏภูมิปัญญาเช่นนี้อยู่จำนวนมาก ภูมิปัญญาเหล่านี้นอกจากแสดงความเป็นไทย เป็นเอกลักษณ์ไทยที่สำคัญอย่างหนึ่งแล้วยังเป็นเครื่องวัดความเจริญ และพัฒนาการของคนในชาตินั้น ทั้งนี้ เพราะภูมิปัญญาเป็นสิ่งละเอียดอ่อนชาติที่เจริญมีสังคมที่สงบสุขร่มเย็นไม่ระส่ำระสาย และมีความเป็นอิสระจึงจะสามารถสร้างสรรค์ และสั่งสมภูมิปัญญาเฉพาะตนขึ้นมาได้

ภูมิปัญญาท้องถิ่นเกิดจากการสั่งสมของประสบการณ์ของผู้รู้ในชุมชนและเป็นประสบการณ์ที่ได้รับการถ่ายทอดจากบรรพบุรุษที่มีความรู้และจากสถาบันต่าง ๆ มากมาย ซึ่งมีอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมและศาสนาเข้ามาเกี่ยวข้องอยู่ด้วยและมีวัฒนธรรมเป็นพื้นฐาน ภูมิปัญญาเป็นสิ่งที่มิมีมานาน มีการปฏิบัติโดยผู้คนในชุมชนนั้น การศึกษาในระยะแรก ๆ เป็นเรื่องของวัฒนธรรมในชุมชน เรื่องการพึ่งพาตนเองของชาวบ้าน ต่อมาได้ศึกษากว้างขึ้นในลักษณะของนักปราชญ์ชาวบ้าน ดังนั้น ภูมิปัญญาชาวบ้านจึงเป็นสิ่งที่สนใจและได้รับการรื้อฟื้นและเผยแพร่มากขึ้น มนุษย์เมื่อมาอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม ย่อมเรียนรู้ ปรับตัว และสร้างสรรค์วัฒนธรรมที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมตามธรรมชาติ เพื่อดำรงอยู่ของชีวิต ดังนั้น กระบวนการเรียนรู้ ประสบการณ์ โลกทัศน์ ความเชื่อ พิธีกรรมต่าง ๆ อันประกอบกันเป็นวิถีชีวิตของผู้คน ที่มีการสั่งสม สืบทอดและปรับเปลี่ยนต่อเนื่องกันมา จึงเป็นภูมิปัญญาของผู้คนในท้องถิ่นนั้น ๆ

สำหรับภูมิปัญญาในกระบวนการที่เกิดจากการสืบทอด ถ่ายทอด องค์ความรู้ที่มีอยู่เดิมในชุมชนท้องถิ่นต่าง ๆ แล้วพัฒนา เลือกรสร ปรับปรุงองค์ความรู้เหล่านั้นจนเกิดทักษะและความชำนาญที่สามารถแก้ปัญหาและพัฒนาชีวิตให้เหมาะสมกับยุคสมัย แล้วเกิดภูมิปัญญา (องค์ความรู้ใหม่) ที่เหมาะสม และสืบทอดพัฒนาต่อไปอย่างไม่มีที่

ภูมิปัญญาท้องถิ่น ถือได้ว่าเป็นเรื่องราวทางวัฒนธรรมแขนงหนึ่งที่ชุมชนได้สร้างสรรค์ขึ้นมาไว้สื่อความหมาย บ่งบอกตัวตน และใช้เป็นสัญลักษณ์ในการสร้างสายใยความสัมพันธ์ระหว่างคนในชุมชน ภูมิปัญญาท้องถิ่นนำมาซึ่งความรู้ความสามารถของชาวบ้านซึ่งเรียนรู้มาจากบรรพบุรุษ หรือ ผู้มีความรู้ในหมู่บ้านในท้องถิ่นอันมีเอกลักษณ์เป็นของตนเอง สิ่งของเครื่องใช้ที่เกิดจากภูมิปัญญาท้องถิ่นและรูปแบบที่ได้รับการถ่ายทอดมาจากบรรพบุรุษโดยมีการเรียนรู้เฉพาะภายในครอบครัวของตนโดยตรงจากปู่ย่าตายาย พ่อแม่ มิได้มีการถ่ายทอดให้บุคคลอื่น ชีวิตประจำวันและการเรียนรู้ก็จะถ่ายทอดในช่วงเวลาที่ว่างจากการทำเกษตร

จากข้อความที่กล่าวมาข้างต้นส่งผลให้เกิดแนวคิดในการทำวิจัย เรื่อง รูปแบบวิถีชีวิตภูมิปัญญาท้องถิ่นของผู้สูงอายุเพื่อการถ่ายทอดสุขภาวะสำหรับชุมชนในจังหวัดเพชรบูรณ์ และเป็นการวิจัยที่นำข้อมูลจากการศึกษามาจัดบริการวิชาการเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุ เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้สูงอายุในท้องถิ่น เรื่อง รูปแบบวิถีชีวิตภูมิปัญญาท้องถิ่นของผู้สูงอายุเพื่อการถ่ายทอดสุขภาวะสำหรับชุมชนในจังหวัดเพชรบูรณ์ ผู้จัดทำวิจัยเล็งเห็นว่าการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อชุมชน สามารถทำให้ผู้สูงอายุดูแลสุขภาพของตนเองได้ในเบื้องต้นเป็นอย่างดี

1.2.

-
-

1.3.

 2

1.3.1

- การเก็บข้อมูลด้านเอกสาร เป็นการรวบรวมเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยซึ่งเป็นข้อมูลทุติย

- สัมภาษณ์เชิงลึก ซึ่งผู้วิจัยได้ลงพื้นที่ทำการสัมภาษณ์เพื่อเก็บข้อมูล โดยข้อคำถามในการสัมภาษณ์จะเกี่ยวข้องกับแนวคิด การปฏิบัติ การรับรู้ การตัดสินใจ การประเมิน การปรับปรุง (purposive random sampling)

1.4 ขั้นตอนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีขั้นตอนการวิจัยดังนี้

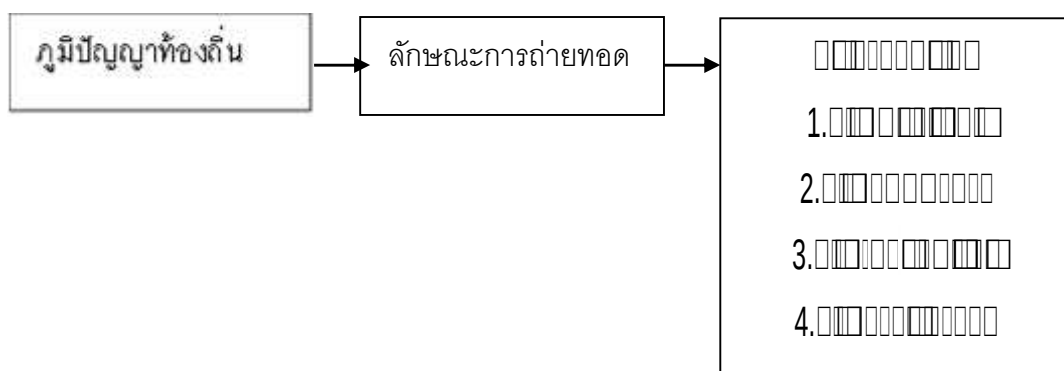
1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

- การวิจัยในครั้งนี้มีการศึกษาวิถีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ผู้สูงอายุในชุมชนบ้านท่าช้าง อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี

2. ขอบเขตด้านประชากร

- ประชากรในการวิจัยครั้งนี้คือ ผู้สูงอายุ 5 คน

ซึ่งเป็นผู้สูงอายุที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป

1.5 เครื่องมือการวิจัย

1. แบบสอบถาม (Questionnaire)

2. แบบสัมภาษณ์ (Interview Schedule)

3. แบบบันทึก (Record Book)

รัตน์ บัณฑิต (2542 : 264) ได้ให้มุมมองอีกมิติว่า ภูมิปัญญาท้องถิ่น หมายถึงกระบวนการทัศน์ของ
 จาริตประเพณีที่ได้รับการถ่ายทอดสั่งสอนและปฏิบัติสืบเนื่องกันมาปรับปรุงเข้ากับบริบททางสังคมที่
 เปลี่ยนแปลง แต่ละสมัย ทั้งนี้โดยมีเป้าหมายเพื่อความสงบสุขของในส่วนที่เป็นชุมชนและปัจเจก

ซึ่งกระบวนการที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นจำแนกออกได้ 3 ลักษณะคือ

ลักษณะที่ 1 ภูมิปัญญาเกี่ยวกับระบบสังคมหรือการจัดความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับมนุษย์

ลักษณะที่ 2 ภูมิปัญญาเกี่ยวกับระบบสังคมหรือการจัดความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับมนุษย์

ลักษณะที่ 3 ภูมิปัญญาเกี่ยวกับระบบสังคมหรือการจัดความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับมนุษย์

ความสามารถของบุคคลในท้องถิ่นที่ได้เรียนรู้มีประสบการณ์สั่งสมเลือกสรรปรับตัวจนเป็นความรู้
 สามารถนำไปแก้ปัญหา หรือสร้างเสริมให้มีการดำรงชีวิตประจำวันที่ดีขึ้น จากนั้นนำไปถ่ายทอดให้คนรุ่น
 หนึ่งไปปฏิบัติสืบต่อไป

กฤษณา วงษาสันต์ และคณะ (2542 : 258 - 259) ภูมิปัญญาท้องถิ่น หมายถึง ความรู้
 ศาสนา คติ จารีตประเพณี ที่ได้รับการถ่ายทอดสั่งสอนและปฏิบัติสืบเนื่องกันมาปรับปรุงเข้ากับบริบททาง
 สังคมที่เปลี่ยนแปลงแต่ละสมัย ทั้งนี้โดยมีเป้าหมายเพื่อความสงบสุขของคนในส่วนที่เป็นชุมชน และปัจเจก

ภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นความรู้ที่ประกอบไปด้วยคุณธรรมซึ่งสอดคล้องกับวิถีชีวิตดั้งเดิมของชาวบ้านในวิถี
 ดั้งเดิมนั้น ชีวิตของชาวบ้านไม่ได้แบ่งแยกเป็นส่ว ๆ แต่เป็นชีวิตที่เชื่อมโยงกัน
 หนึ่ง ระหว่างการสืบทอดมีการประยุกต์และเปลี่ยนแปลงจนอาจเกิดเป็นความรู้ใหม่ตาม
 ความเป็นจริง

ภูมิปัญญาเป็นความรู้ที่ประกอบไปด้วยคุณธรรมซึ่งสอดคล้องกับวิถีชีวิตดั้งเดิมของชาวบ้านในวิถี
 ดั้งเดิมนั้น ชีวิตของชาวบ้านไม่ได้แบ่งแยกเป็นส่ว ๆ แต่เป็นชีวิตที่เชื่อมโยงกัน
 เพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างคนกับคน คนกับธรรมชาติและคนกับสิ่งเหนือธรรมชาติ ความสัมพันธ์ที่
 ดีงามนี้เองที่ทำให้ชุมชนมีความเข้มแข็งและสามารถดำรงชีวิตอยู่รอดมาได้จนทุกวันนี้

สิ่งที่จะนำมาใช้กับเวลาและฤดูกาล และการสังเกตความสัมพันธ์ของ กิจกรรมเหล่านี้ที่มีต่อสิ่งแวดล้อม การตีความ และ

“ภูมิปัญญา” เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นและดำรงอยู่กับสังคมมนุษย์มาช้านาน เป็นการดำรงอยู่ใน

ช้านาน แม้ว่าภูมิปัญญาเป็นสิ่งที่สับสนและถ่ายทอดเป็นมาดกมาช้านาน แต่มีเอกลักษณ์สำคัญอย่างหนึ่ง

ที่เชื่อมโยงกันทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของอาชีพ เศรษฐกิจ ความเป็นอยู่

ค่าใช้จ่าย การศึกษา วัฒนธรรม จะผสมกลมกลืน (ประเวศ วะสี, 2530) คำว่า “ภูมิปัญญา” “ปัญญา”

ท้องถิ่น แต่ได้รับการหยิบยกขึ้นมาพูดคุยกันอย่างจริงจัง เมื่อไม่นานมานี้ กลุ่มนักพัฒนา องค์กรเอกชน

1. ภูมิปัญญา (Wisdom)

1.1 ภูมิปัญญาเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นและดำรงอยู่กับสังคมมนุษย์มาช้านาน เป็นการดำรงอยู่ใน

1.2 ภูมิปัญญาเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นและดำรงอยู่กับสังคมมนุษย์มาช้านาน เป็นการดำรงอยู่ใน

ที่สับสนวุ่นในการปรับตัว และดำรงชีพในระบบนิเวศน์ หรือสภาพแวดล้อมตามธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

3.4 ภูมิปัญญาชาวบ้าน หมายถึง ความรู้ ประสบการณ์ของประชาชนในท้องถิ่น ซึ่ง
เกิดจากประสบการณ์ตรงของตนเอง ซึ่งได้เรียนรู้จากการทำงาน จากธรรมชาติแวดล้อม สิ่งเหล่านั้นเป็นสิ่งที่มิ
สามารถหาได้จากตำราหรือจากโรงเรียน

3.5 ภูมิปัญญาชาวบ้าน หมายถึง ความรอบรู้ของชาวบ้านที่เรียนรู้และมีประสบการณ์
จากการทำงานจากธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สิ่งเหล่านั้นเป็นสิ่งที่มิสามารถหาได้จากตำราหรือจากโรงเรียน

3.6 ภูมิปัญญาชาวบ้าน หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่ชาวบ้านคิดได้เองที่นำมาในการแก้ไข
ปัญหาที่เกิดขึ้นในท้องถิ่น ทั้งสิ่งที่ชาวบ้านคิดเองทำเองโดยอาศัยประสบการณ์ตรงของตนเอง

3.7 ภูมิปัญญาชาวบ้าน หมายถึง ความรู้ ประสบการณ์ของประชาชนในท้องถิ่น ซึ่ง
เกิดจากประสบการณ์ตรงของตนเอง ซึ่งได้เรียนรู้จากการทำงาน จากธรรมชาติแวดล้อม สิ่งเหล่านั้นเป็นสิ่งที่มิ
สามารถหาได้จากตำราหรือจากโรงเรียน

3.8 ภูมิปัญญาชาวบ้าน หมายถึง ความรู้ ประสบการณ์ของประชาชนในท้องถิ่น ซึ่ง
เกิดจากประสบการณ์ตรงของตนเอง ซึ่งได้เรียนรู้จากการทำงาน จากธรรมชาติแวดล้อม สิ่งเหล่านั้นเป็นสิ่งที่มิ
สามารถหาได้จากตำราหรือจากโรงเรียน

3.9 ภูมิปัญญาชาวบ้าน หมายถึง ความรู้ ประสบการณ์ของประชาชนในท้องถิ่น ซึ่ง
เกิดจากประสบการณ์ตรงของตนเอง ซึ่งได้เรียนรู้จากการทำงาน จากธรรมชาติแวดล้อม สิ่งเหล่านั้นเป็นสิ่งที่มิ
สามารถหาได้จากตำราหรือจากโรงเรียน

4. ภูมิปัญญาท้องถิ่น (Local wisdom)

4.1 ภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นองค์ความรู้ความสามารถของชาวบ้านที่สั่งสม สืบ
ส่งต่อกันมาจากรุ่นสู่รุ่น ซึ่งได้เรียนรู้จากการทำงาน จากธรรมชาติแวดล้อม สิ่งเหล่านั้นเป็นสิ่งที่มิ
สามารถหาได้จากตำราหรือจากโรงเรียน

4.2 ภูมิปัญญาท้องถิ่น คือความรู้ที่เกิดจากประสบการณ์ในชีวิตของคนเราผ่าน
การทำงานจากธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สิ่งเหล่านั้นเป็นสิ่งที่มิสามารถหาได้จากตำราหรือจากโรงเรียน

แก้ปัญหา การจัดการและการปรับตัวในการดำเนินชีวิตของคนเรา ภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นความรู้ที่มีอยู่ทั่วไปในสังคม ชุมชน และในตัวของผู้อยู่เอง หากมีการสืบค้นเพื่อศึกษาและนำมาใช้ก็จะเป็นที่รู้จักกัน เกิด

4.3 ภูมิปัญญาท้องถิ่น

สอดคล้องกับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปแต่ละยุคสมัย

4.4 ภูมิปัญญาท้องถิ่น

ถ่ายทอด สืบสอน และปฏิบัติสืบเนื่องกันมาปรับเปลี่ยนเข้ากับบริบททางสังคมที่เปลี่ยนแปลงแต่ละสมัย ภูมิปัญญาเพื่อความสงบสุขของคนในส่วนที่เป็นชุมชนและปัจเจกบุคคล ซึ่งกระบวนการที่

1

2

ลักษณะที่ 3 ภูมิปัญญาเกี่ยวกับระบบการผลิตหรือการประกอบอาชีพที่มีลักษณะ

5. ภูมิปัญญาท้องถิ่น

5.1 ภูมิปัญญาไทยนั้น ด้านหนึ่งนอกจาก

ศักยภาพในการประสานความรู้ใหม่มาใช้ประโยชน์ด้วย ซึ่งเอื้อให้เกิดทางเลือกใหม่ที่มีลักษณะสากลและ

5.2

ปัญหาต่าง ๆ ของตนเองจนเกิดหลอมรวมเป็นแนวความคิดในการแก้ไขปัญหาที่เป็นลักษณะของตนเอง ที่

5.3

การที่มนุษย์มีความสามารถที่จะเรียนรู้จากประสบการณ์ของตนเองและจากคำบอกเล่าของผู้อื่นได้ ทำให้มนุษย์มีความสามารถที่จะปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปได้

5.4 การเรียนรู้จากประสบการณ์ของตนเองและจากคำบอกเล่าของผู้อื่น

การเรียนรู้จากประสบการณ์ของตนเองและจากคำบอกเล่าของผู้อื่นเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนและต่อเนื่องกัน การเรียนรู้จากประสบการณ์ของตนเองจะเกิดขึ้นเมื่อมนุษย์ได้สัมผัสกับสิ่งแวดล้อมโดยตรงและได้เรียนรู้จากผลของการกระทำของตนเอง การเรียนรู้จากคำบอกเล่าของผู้อื่นจะเกิดขึ้นเมื่อมนุษย์ได้ฟังหรืออ่านคำบอกเล่าของผู้อื่นและได้เรียนรู้จากผลของการกระทำของผู้อื่น

การเรียนรู้จากประสบการณ์ของตนเอง

การเรียนรู้จากประสบการณ์ของตนเองเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนและต่อเนื่องกัน การเรียนรู้จากประสบการณ์ของตนเองจะเกิดขึ้นเมื่อมนุษย์ได้สัมผัสกับสิ่งแวดล้อมโดยตรงและได้เรียนรู้จากผลของการกระทำของตนเอง (ป๋วย อึ๊งภากรณ์, 2538 : 46)

2.1 การเรียนรู้จากประสบการณ์ของตนเอง

2.2 การเรียนรู้จากคำบอกเล่าของผู้อื่น

2.3 ส่วนที่ปราชญ์สังเคราะห์ขึ้นใหม่ จากประสบการณ์ตนเองและจากคำบอกเล่าของผู้อื่น

การเรียนรู้

เอี่ยม ทองดี (2542 : 5-6) ได้กล่าวถึงกระบวนการเรียนรู้ที่มนุษย์ได้สัมผัสกับสิ่งแวดล้อมโดยตรงและได้เรียนรู้จากผลของการกระทำของตนเอง

3.1 ความคิด คือ กระบวนการที่มนุษย์ได้สัมผัสกับสิ่งแวดล้อมโดยตรงและได้เรียนรู้จากผลของการกระทำของตนเอง Cognitive System

การเรียนรู้จากประสบการณ์ของตนเองเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนและต่อเนื่องกัน การเรียนรู้จากประสบการณ์ของตนเองจะเกิดขึ้นเมื่อมนุษย์ได้สัมผัสกับสิ่งแวดล้อมโดยตรงและได้เรียนรู้จากผลของการกระทำของตนเอง การเรียนรู้จากคำบอกเล่าของผู้อื่นจะเกิดขึ้นเมื่อมนุษย์ได้ฟังหรืออ่านคำบอกเล่าของผู้อื่นและได้เรียนรู้จากผลของการกระทำของผู้อื่น

3.2 การเรียนรู้จากประสบการณ์ของตนเองและจากคำบอกเล่าของผู้อื่น

การเรียนรู้จากประสบการณ์ของตนเองและจากคำบอกเล่าของผู้อื่นเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนและต่อเนื่องกัน การเรียนรู้จากประสบการณ์ของตนเองจะเกิดขึ้นเมื่อมนุษย์ได้สัมผัสกับสิ่งแวดล้อมโดยตรงและได้เรียนรู้จากผลของการกระทำของตนเอง การเรียนรู้จากคำบอกเล่าของผู้อื่นจะเกิดขึ้นเมื่อมนุษย์ได้ฟังหรืออ่านคำบอกเล่าของผู้อื่นและได้เรียนรู้จากผลของการกระทำของผู้อื่น

(Time) (Space) (Substance) การเรียนรู้

5. มีประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพ ภูมิปัญญาท้องถิ่นในปัจจุบันซึ่งเป็นภูมิปัญญาที่

การประกอบอาชีพแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น เรื่องของการ

2. ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สืบทอดมาแต่บรรพบุรุษ

ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สืบทอดมาแต่บรรพบุรุษ เป็นภูมิปัญญาที่สืบทอดมาแต่บรรพบุรุษ ซึ่งมีความรู้ ประสบการณ์ที่เกิด ความเชี่ยวชาญในอาชีพที่กระทำนั้น ๆ ซึ่งโดยทั่วไปแล้วภูมิปัญญาท้องถิ่นจะสืบทอดมาแต่บรรพบุรุษ (ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สืบทอดมาแต่บรรพบุรุษ 2545) ดังนี้

1. ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สืบทอดมาแต่บรรพบุรุษ เป็นภูมิปัญญาที่สืบทอดมาแต่บรรพบุรุษ ซึ่งมีความรู้ ประสบการณ์ที่เกิด ความเชี่ยวชาญในอาชีพที่กระทำนั้น ๆ ซึ่งโดยทั่วไปแล้วภูมิปัญญาท้องถิ่นจะสืบทอดมาแต่บรรพบุรุษ (ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สืบทอดมาแต่บรรพบุรุษ 2545) ดังนี้

2. ภูมิปัญญาท้องถิ่นในแต่ละสาขาวิชา ที่มีความรู้ ประสบการณ์ที่เกิด ความเชี่ยวชาญในอาชีพที่กระทำนั้น ๆ ซึ่งโดยทั่วไปแล้วภูมิปัญญาท้องถิ่นจะสืบทอดมาแต่บรรพบุรุษ (ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สืบทอดมาแต่บรรพบุรุษ 2545) ดังนี้

3. ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สืบทอดมาแต่บรรพบุรุษ เป็นภูมิปัญญาที่สืบทอดมาแต่บรรพบุรุษ ซึ่งมีความรู้ ประสบการณ์ที่เกิด ความเชี่ยวชาญในอาชีพที่กระทำนั้น ๆ ซึ่งโดยทั่วไปแล้วภูมิปัญญาท้องถิ่นจะสืบทอดมาแต่บรรพบุรุษ (ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สืบทอดมาแต่บรรพบุรุษ 2545) ดังนี้

4. ☐ เสริมการเผยแพร่ เมื่อมีการเลือกสรรภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีลักษณะเด่น ๆ ของ ☐
☐
☐

5. ☐
☐
☐
☐ ในที่เกี่ยวข้องกับภูมิปัญญานี้ ☐

6. ☐
☐
☐
☐
☐

7. ☐
☐
☐

8. ☐
☐
☐

9. ☐
☐ เสริม ☐ กลุ่มครอง และเผยแพร่ ☐ ความสำเร็จให้หน่วยงานที่มีหน้าที่ ☐
☐
☐

10. ☐
 ผลประโยชน์อันพึงมีพึงได้ของประชาชนต่อภูมิปัญญาที่พัฒนาขึ้น ได้แก่ การจดสิทธิบัตร หรือ ☐
☐
☐
☐

การดำเนินงานตามแผนงานและโครงการที่กำหนดไว้ การติดตามและประเมินผล การปรับปรุงและพัฒนา การรายงานผลการดำเนินงาน

3. การดำเนินงานตามแผนงานและโครงการที่กำหนดไว้ การติดตามและประเมินผล การปรับปรุงและพัฒนา การรายงานผลการดำเนินงาน

4. การดำเนินงานตามแผนงานและโครงการที่กำหนดไว้ การติดตามและประเมินผล การปรับปรุงและพัฒนา การรายงานผลการดำเนินงาน

5. การจัดเวทีชุมชน เพื่อทำการประชุม เสาวนา แลกเปลี่ยนความคิดเห็น รวมทั้ง

Brundage และ Mackeracher (1980) ได้เสนอแนะว่า การดำเนินงานตามแผนงานและโครงการที่กำหนดไว้

1. การดำเนินงานตามแผนงานและโครงการที่กำหนดไว้ (Directing) การดำเนินงานตามแผนงานและโครงการที่กำหนดไว้

2. การดำเนินงานตามแผนงานและโครงการที่กำหนดไว้ (Facilitating) การดำเนินงานตามแผนงานและโครงการที่กำหนดไว้

3. การดำเนินงานตามแผนงานและโครงการที่กำหนดไว้ (Collaborating) การดำเนินงานตามแผนงานและโครงการที่กำหนดไว้

2. ข้อควรพิจารณา

- ข้อควรพิจารณาในการวิจัยครั้งนี้คือการวิจัย 5 ข้อ

- ขอบเขตด้านเนื้อหาการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัย

ท้องถิ่นของผู้สูงอายุเพื่อถ่ายทอดสภาวะสำหรับชุมชน ในจังหวัดเพชรบูรณ์ที่เกี่ยวข้อง 4

3. ข้อควรพิจารณา

-

-

การสร้างแนวคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์จะเป็นคำถามลักษณะปลายเปิด เพื่อให้ผู้
 สัมภาษณ์แสดงความคิดเห็นได้อย่างเต็มที่ โดยคำถามในแต่ละข้อจะทบทวนมาจากทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

4. ข้อควรพิจารณา

๔.๔.๔

๔.๔.๔.๔

การดำเนินงานครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงความต้องการของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาชุมชนตำบลบ้านนาโพธิ์ โดยมีการดำเนินงานตามขั้นตอนดังนี้

๑. การสำรวจข้อมูลเบื้องต้น

- การสำรวจข้อมูลเบื้องต้น (Focus group) เป็นการสำรวจข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับความต้องการของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาชุมชนตำบลบ้านนาโพธิ์ โดยมีการดำเนินงานตามขั้นตอนดังนี้

ศึกษาลักษณะวิถีชีวิตภูมิปัญญาท้องถิ่นของผู้สูงอายุเพื่อการถ่ายทอดสู่เยาวชน

๑.๑.๑

- การสำรวจข้อมูลเบื้องต้น (Focus group) เป็นการสำรวจข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับความต้องการของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาชุมชนตำบลบ้านนาโพธิ์ โดยมีการดำเนินงานตามขั้นตอนดังนี้

๑.๑.๑

- การสำรวจข้อมูลเบื้องต้น (Focus group) เป็นการสำรวจข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับความต้องการของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาชุมชนตำบลบ้านนาโพธิ์ โดยมีการดำเนินงานตามขั้นตอนดังนี้

□ ราคาสูงซึ่งเงินต้องเก็บไว้ใช้อย่างอื่น ในส่วนของการ ปรุงอาหารเพื่อรับประทานจะเน้นตำรับอาหารที่มี

[illegible]

-ผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มใหญ่เห็นว่าด้านเครื่องนุ่งห่มของผู้สูงอายุ จะคำนึงถึงความเหมาะสมของเสื้อผ้า

แต่งกายด้วยเครื่องนุ่งห่มที่มีสีสันสด

[illegible]

ได้ป่วยจึงมีการพึ่งหมอบ้านที่มีความรู้เกี่ยวกับสมุนไพร พืชพันธุ์ในท้องถิ่นต่างๆ ที่ผ่านการสังเกต ทดลอง

ออกไป ผู้เข้าร่วมสัมมนาส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในด้านสมุนไพรที่มีอยู่ในท้องถิ่นที่สามารถหา
 เป็นการใช้อนุภูมิปัญญาที่ผสมกลมกลืนไปกับวิถีชีวิตประจำวันมีทั้งชนิดที่เป็น

กิจกรรมต่างๆเป็นอย่งดี ดังนั้นทำให้ผู้วิจัยเล็งเห็นถึงแนวทางในการพัฒนาสุขภาพจากภูมิปัญญาท้องถิ่นที่
 ผู้สูงอายุโดยสมุนไพรรท้องถิ่น เพื่อถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับการนำสมุนไพรรท้องถิ่นมาเสริมสร้างสุขภาพ
 และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ โดยสามารถประยุกต์ใช้สมุนไพรรท้องถิ่นเพื่อ
 หนึ่งที่ชุมชนได้สร้างสรรค์ขึ้นมาไว้สื่อความหมาย
 การนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาถ่ายทอดเพื่อเพิ่มสุข
 งานที่เป็บทบาทของหัวหน้าครอบครัวการติดต่อกับเพื่อนบ้านหรือบุคคล
 เมื่อมีปัญหาสุขภาพหรือความเสื่อมโทรมของร่างกายเกิดขึ้นจะไม่สามารถทำ
 งานวิจัย เรื่อง รูปแบบวิถีชีวิตภูมิปัญญาท้องถิ่นของผู้สูงอายุเพื่อการ
 ส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุด้วยสมุนไพรรท้องถิ่น มีการให้ผู้สูงอายุฝึกปฏิบัติการทำน้ำมันไพร ซึ่งเป็นสมุนไพรร

นอกจากนี้ ในปัจจุบันยังมีครีมไพล ที่มีสรรพคุณในการลดอาการปวดกล้ามเนื้อหลังการออกกำลังกาย 14% บวมเพิ่มขึ้นของข้อเท้าน้อยกว่ากลุ่มที่ได้รับยาหลอกอย่างมีนัยสำคัญ 2-3 ข้อเท้า หลอก และช่วยให้การเคลื่อนไหวของข้อเท้าดีขึ้น โดยขยับข้อเท้าลงได้ดีกว่า นอกจากนี้ ยังมีการศึกษาใน 6 1% Diclofenac gel

